

Mrežekrilci Pohorja

Vesna Klokočovnik, Dušan Devetak

Mrežekrilci (Neuropterida) so ljudem nekoliko manj poznane žuželke. Prvi razlog je predvsem, da celotni red obsega skromnih 6.500 vrst. Drugi razlog verjetno tiči v tem, da so najpogostejši predstavniki tega redu precej majhni, večji predstavniki pa pogosto dejavni v mraku ali ponoči, zato jih tudi redkeje vidimo. Odrasli osebki so v večini primerov slabi letalci, zato se raje zadržujejo na rastlinju in čez dan le redko poletijo. Najdemo jih povsod po svetu, poseljujejo skoraj vse življenjske prostore z izjemo visokih gora, polarnih območij in morja. Njihova prehrana je zelo raznovrstna. Večina je plenilskih, med odraslimi pa se nekaj vrst prehranjuje tudi s cvetnim nektarjem, mano ali pelodom. Zaradi svoje plenilske narave

imajo pomembno vlogo v prehranjevalnih spletih v ekosistemih. So pravi požeruhi, ki pospravijo ogromno hrane (plena), pri tem pa niso izbirčni. Odporni naj bi bili tudi proti številnim pesticidom, zaradi česar jih marsikje uporabljajo pri biološkem nadzoru na kmetijskih površinah, kjer uravnavajo številčnost škodljivih žuželk, kot so kaparji, listne uši in pršice. Za to so še posebej primerni predstavniki družin tenčičaric in rjavih mrežekrilcev kot tudi voščenih mrežekrilcev.

V Sloveniji najdemo 112 vrst mrežekrilcev. Najstarejši podatki o mrežekrilcih na območju današnje Slovenije segajo v leto 1763, ko je izšlo delo tirolskega zdravnika in naravo-

Odrasli pegasti volkec (Euroleon nostras). Foto: Vesna Klokočovnik.

